

► **TIPS OSS**

HAR DU ET NYHETSTIPS, EN GOD HISTORIE ELLER FORSLAG TIL ARRANGEMENTER VI BØR DEKKE?
SEND OSS DITT TIPS PÅ TIPS@KRISTIANSANDAVIS.NO.

dre

okosten som en svært imponerende affære.

ODA BJERKAN

- De har all slags mat, alle kan spise så mye de vil og ingen betaler noe, forteller Magnus (7).

Hvorfor er dere i Kristiansand?

- Fordi mamma og pappa bestemte det, men jeg tror egentlig de ville dra hit fordi noen i familien vår bor her. De ville nok besøke dem, forklarer Magnus.

Hvordan bor dere?

- Vi bor på et fint hotell i denne hovedgata (Markens). Det er veldig gøy å bo på hotell fordi det ikke bor mange der, også går vi inn i et rom med masse mat hver morgen. Der har de alle slags ting å spise, og alle kan spise så mye de vil - helt gratis, forteller han videre.

Tanker om byen?

- Det er veldig fint her, med hyggelige gater og fine bygninger, forklarer eldstemann Lars. Minstemann liker derimot Egon, for der fikk han ballong. Videre forteller Magnus at de egentlig ikke har fått gjort så mye enda, men at de er på vei til Bystranda, og skal til Dyreparken i morgen. Han håper også de rekker innom det han mener er byens hovedattraksjon; lekebutikken Ringo.

Hva er det beste med Kristiansand?

- Det beste må være Dyreparken, eller kanskje Ringo, forteller de nærmest i kor. I Dyreparken er bobbanen, tømmerrenna og Hakkebakkeskogen høydepunkter. Olav håper det er muligheter for å kjøre traktor. Han har derimot blandede følelser for Kaptein Sabeltann, som han beskriver som litt skummel og litt snill.

Hva er det verste med Kristiansand da?

- Det verste er helt klart å gå i butikker med klær og sko og sånn. Når de voksne skal inn der, kjeder jeg meg automatisk, forteller Magnus. De ser alle ut til å være helt enige om akkurat det.

Kommer dere tilbake?

- Ja, i hvert fall som turister. Men jeg vet ikke om jeg vil bo her når jeg blir stor fordi jeg liker Stavanger og Bryne veldig godt. På en måte er det finere vær her om sommeren, men så har vi liksom flere venner i Bryne enn her - så ja, det må nok bli Bryne, avslutter Lars.

» **LEDER**

FREMMEDE MENN

Min mor var nok rimelig forskrekka da hun titta inn vinduet i lekestua den søndagsmorgenen. Jeg vet ikke hvor gamle vi var, venninna mi og jeg. Men vi var akkurat gamle nok til å få reise til byen en sen kveld, dog for unge til å komme inn på byens forlokkende utesteder. I stedet drakk vi medbrakt vi hadde lurt med oss i Vero Moda-veskene, etter at boksene hadde ligget og lunket seg innerst i klesskapet bak barnslige nattkjoler man aldri brukte. Dette fortærte vi fra glass med lokk og sugerør på McDonald's, etter å ha kjølt læsken ned i kaldt vann i vasken på toalettet.

På slutten av en slik kveld, mens vi hasta mot nattbussen til Greipstad, kom det en rådvill og ikke helt edru gutt opp på siden. Jeg husker ikke om han hadde brukt opp alle pengene sine, om han egentlig holdt til i en annen by eller om han hadde blitt dumpa av kjæresten og ikke kunne dra hjem. Men jeg husker at vi prøvde å forklare at vi hverken bodde alene eller kunne tilby husly. Etter innstendig masing var vi likevel tre på bussen den natta, mellom alle de andre som skulle hjem til bygda halvannen mil nordvest for byen.

I motsetning til ølene vi gjemte innerst i klesskapet, trengte Tommy, som han het, noe mer plass å breie seg på. Av frykt for hva foreldrene mine ville si, låste vi Tommy inn i lillesøsters lekestue i hagen. Neste

morgen skjønte mamma at noe var i gjære. Hun kjente sin datter, og mistenkte at vi hadde gitt en fremmed katt ly i lekestua. Øynene var nok ganske store da hun i stedet så en fremmed mann i den lille, burgunderrøde Dolly-sofaen, blant dukker og rumpetroll-akvarium. Selv om foreldrene mine i etterkant brukte tid på å forklare at man ikke tar med seg fremmede menn hjem, ble Tommy sendt på bussen med en nydelig hjemmesmurt nistepakke fra mamma. Kjenner jeg pappa rett, hadde han bidratt med et dikt på mellomleggspapiret. Tommy slapp å sove ute den natta.

I Kari Henriksens tilfelle var det litt annerledes. AP-politikerens, som du møter i Lillians sommerprat denne uka, var dypt forelska og ganske flau da mora hennes sendte den fremmede hun tok med seg hjem i taxi. Og det mens Kari var midt i nattmatlagingen, og mora var ikledd morgenkåpe. Flauheten hang igjen i mange år etter. Hver gang Kari passerte hjemstedet til gutten i tog, turte hun ikke se ut av vinduet.

Hvor kjedelig hadde det ikke vært om man ikke hadde noen flau historie å se tilbake på? Slipp dem fram i lyset og få andre til å le. Heldigvis har vi også gode journalister som Lillian, som kan grave dem fram for oss.

Mai Linn Tronstad

FUNGERENDE REDAKTØR

Kun 150 m fra Markensgt.

KUN
20,-

PR.TIME (08-18)
Døgnåpent (24t)
kr 180,-

TLF.: 38 04 99 00

P

Lei av P-bot?

Unngå stress!

Du betaler når du henter bilen TV-overvåket P-hus

HELE DØGNET

PARKO

